

עת"א 54981/07/20 - עלי אגבאריה נגד מדינת ישראל, שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 יולי 2020

עת"א 54981-07-20 אגבאריה(אסיר) נ' ישראל ואח'

בפני	כב' הנשיא רון שפירא
עותר	עלי אגבאריה (אסיר)
נגד	
משיבים	1. מדינת ישראל 2. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

פסק דין

עיקרי העובדות פורטו בהחלטה שניתנה ביום שישי האחרון, 24.7.20 בשעות אחה"צ מאוחרות. עתירה זו הינה המשך לעת"א 53014-07-20 (להלן: "העתירה הראשונה"). בתמצית יצוין כי מדובר בעתירה בה ביקש העותר להורות לשב"ס לאפשר לו לצאת לחופשה חריגה של מספר שעות כדי לשהות עם משפחתו המתאבלת על מות אחותו, ילדה בת 12, שמצאה את מותה, ככל הנראה בתאונה (על פי העתירה עקב התחשמלות. העתירה הראשונה הוגשה ביום חמישי 23.7.20 בשעה 11:08. בית המשפט הורה על החזרת הנושא לבחינה אצל שב"ס מאחר ונראה היה כי לא נשקלו כל האפשרויות בנוגע לסעד המבוקש. בעקבות החלטה זו נבחן שוב ענינו של האסיר ושב"ס דחה שוב את בקשתו משני טעמים: האחד קשור למגבלות מחלת הקורונה והחשש לגרום לתחלואה בכלא. השני ענינו במידעים מודיעיניים שעניינם במסוכנות.

בשים לב לטענות שהועלו בעתירה הנוכחית (השניה) הורה בית המשפט על הגשת תגובה והעברת כל חומר המודיעין לבית המשפט. יוער כי בהקשר לקורונה ידוע לשב"ס כי העותר מסכים להיכנס לשבועיים בידוד עם חזרתו מהחופשה החריגה. הסכמה זו אינה מפחיתה את כל הסיכונים ואולם הדבר כבר הובא בחשבון. ליבת הסירוב והמחלוקת היא בעניין סוגיית הסיכון לשלום הציבור והאסיר עצמו.

עוד יצוין כי בכתב הטענות בעתירה נטען כי ימי האבל מסתיימים היום 26.7.20. שב"ס טוען כי למיטב הבנתו ימי האבל כבר הסתיימו אתמול, 25.7.20. לא מצאתי לנכון להתייחס למחלוקת זו. לגופו של עניין סבור אני כי לא נפל פגם בהחלטות שב"ס ודינה של העתירה להידחות.

מחומר המודיעין שהוצג לעיוני עולה כי לכל אורך תקופת המאסר, שכבר מצויה בחודשיה האחרונים, מצטברים מידעים על מסוכנות העותר הן בכלא עצמו והן מסוכנות כלפי גורמים מחוץ לכלא. מדובר במידעים שונים היוצרים תמונה כוללת

מדאגה במיוחד (לרבות לצפוי לאחר סיום תקופת המאסר).

בנסיבות אלו החלטת שב"ס שלא לאשר את יציאת העותר לחופשה, ולו גם לחופשה קצרה של מספר שעות, היא לא רק החלטה סבירה אלא החלטה מתבקשת. חובתו של שב"ס, כארגון בטחון, היא להגן על שלום הציבור ושלום האסירים. ההחלטה שהתקבלה בעניינו של האסיר היא מימוש חובתו של שב"ס להגן על שלום הציבור ועל האסיר עצמו.

בנסיבות אלו אינני נזקק לדיון בהיבט הנוסף שענינו תחלואת הקורונה. אציין כי עניין זה מסור לגורמי הרפואה של שב"ס. לא ברור כי עצם הכנסת אסיר מרצונו לבידוד מונע את הסיכון לתוספת תחלואה בתחומי הכלא, דבר אשר לכשעצמו מהווה סיכון ממשי במציאות החיים בבתי הכלא וטעם של ממש למנוע הוצאת אסירים לחופשות מכל סוג שהוא. בכל מקרה, לא נדרשתי לדון כעת בנושא ודי בטעם של הסיכון לשלום הציבור ולאסיר עצמו כדי לבסס את ההחלטה, כפי שהתקבלה.

בטרם חתימה אזכיר את שנרשם בהחלטה בעתירה הראשונה: הביקורת השיפוטית על החלטות שב"ס היא ביקורת מנהלית. בית המשפט אינו "מפקד על" של הכלא/שב"ס אלא גורם המפקח ומתערב רק במקרים בהם ההחלטה היא בלתי סבירה בעליל או שנפל פגם בהליך קבלת ההחלטה. אין זה המקרה שבפני. גורמי הפיקוח של שב"ס שקלו את מכלול השיקולים, בחנו את כל ההיבטים והחליטו כפי שהחליטו. גם לו סברתי שניתן היה להחליט אחרת (ולא כך הם פני הדברים כעת), הרי שאין בכך כדי לבסס עילה להתערבות בהחלטה שהתקבלה כדין, על בסיס ראיות מנהליות סבירות ומשיקולים ענייניים. נזכיר עוד כי אותם עקרונות חוקתיים שאוזכרו ע"י ב"כ האסיר מחייבים גם הגנה על שלום הציבור ומניעת סיכונים.

אשר על כן - העתירה נדחית.

מובן כי הצהרת שב"ס בדבר האפשרות של הוצאת העותר בלווי, במועד שיקבע, לקבר אחותו עומדת בעינה. עוד יובהר כי אין בעצם דחיית העתירה כדי לגרוע מההבנה לאבלו של האסיר ואבל המשפחה כולה. בית המשפט משתתף באבל המשפחה.

המזכירות תשלח פסק דין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ה' אב תש"פ, 26 יולי 2020, בהעדר הצדדים.